

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias
Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam,
Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quæstio 118. Scholaris Lovaniensis an possit coram conservatore
Privilegiorum suæ Academiae scholarem aut exemptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61908)

constitutionis verba, quæ non solum ligat in Urbe, sed etiam per totum orbem, quia quælibet ordinatio Papæ habet vim legis generalis, ut dicit Geminianus, in cap. fin. in 2. vob. per illum textum de hæret. in 6. & idem Paulus de Elezar. in præmio Clementinum Ecclesiarum & orbis, nec requiritur inquit, quod in singulis locis fiat publicatio & ejusdem sententiæ est Gomes. in præmio reg. Cancell. & Nau. cons. 1. de cons. Quare ut multa in pauca conferam, redeamque unde diverti, iterum concludo, conservatorem in prima instantia de causis exemptorum sive active seu passive posse cognoscere, quod præter præcitas respondit Navar. cons. 4. de offic. del. atque id ex iure scripto & moribus observari in Francia refert Nicolaus Boerius, ad consuet. Bivar. in 2. §. 3. glo. 4. multo magis verò in conservatoria Abb. S. Laurentii à S. D. N. Papa concessa, hujus verba adeò sunt clara, perspicua & certa, ut nulla interpretatione in ambiguum dubiumve sensum contorqueri possunt. Quibus rationibus moti clarissimi Domini bene prudenterque fecerint, & æquo Jure quod dicitur judicaverint, si juxta desiderium nostrum tot pragmaticorum responsis comprobatum pronuntient.

Q U Æ S T I O C X V I I I .

Scholaris Lovaniensis an possit coram conservatore Privilegiorum suæ academice evocare & convenire alterius academice scholarem aut exemptum.

Proposita fuit mihi nuper hæc quæstio, in qua respondi non posse. Porro quia responsum illud non pauca in jure forensique usu non infrequentia complectitur, censui ne actum agam, illud unicuique librandum proponere, ac alterius cujuscumque acutius meliusque sententis iudicio subijcere.

C O N S I L I I S U M M A R I U M .

1. Conservatores Lovaniensium privilegiorum jurisdictionem non habent in exemptos cleri secundarii diocesis Leodiensis.
2. Scholaris unius Academia, à scholaribus alterius Academia non potest evocari.
3. Privilegium cleri secundarii est validius privilegio scholarum.
4. Privilegium commune est validius privilegio speciali.
5. Scholares forum rei sequi debent.
6. Scholares de sacro capiando, exempti verò de damno vitando certant.

Exem-

- 7. Exempti cleri secundarii non possunt specialis privilegio evocari.
- 8. In concursu privilegiorum praevalet favorabilis num. 18.
- 9. Exemptiones concessae sunt favore S. Sedis & Religionis.
- 10. Religionis favor summus.
- 11. Jurisdictio in exemptos est Papae reservata.
- 12. Imp. confirmavimus exemptiones.
- 13. Privilegia Imp. favorabilia ad exemptos extendantur.
- 14. Sententia clausula, dummodo Apostolica Sedis Officialis non sint.

- 15. Exceptio amplius regulam in casibus non exceptis.
- 16. Privilegia non admittunt ratiocinationem a majoritate rationis, nec a contrario vel subauditio sensu.
- 17. Clausula non obstantium quid operentur, § 19.
- 18. In concursu Privilegiorum praeponderant potentius.
- 19. Privilegium non censetur priori pacto derogare.
- 20. Clausula, seu sindulium sit, quod interdici suspendi vel excommunicari non possint.

Vllis atque ad jurisprudentiam incudem revocatis processibus inter Reverendum Dominum Joannem de Soye praepositum & Canonicum B. Mariae Cinacensis, Diocesis Leodiensis nunc appellentem & M. Martinum Veris appellatum in secunda instantia coram Reverendo admodum Domino Decano S. Servatii Trajectensis pendentibus, talis proponitur hypothesis.

M. Martinus Veris scholaris Lovaniensis cessionarius annui redditus 30. florenorum Braban, vocat in jus coram conservatore privilegiorum universitatis Lovaniensis D. Joannem de Soye Praepositum & Decanum B. Mariae Cinacensis Diocesis Leod. tandemq; post varias hinc inde forentes velitationes D. Joannes de Soye a conservatore condemnatur. Hinc appellatio ad summum Pontificem est interposita, qui eam Decano S. Servatii commisit, coram quo primae instantiae actis prius perillustratis libellum appellatorum formavi duplicis speciei, exceptiones sive gravamina completentem, nullitatis nimirum jurisdictionis & sententiae conservatoris ea in causa lata, deinde iniquitatis etiam atq; in justitiae ejusdem sententiae. Nullitatis quaestio bimestris est. Prior: Num conservator privilegiorum universitatis Lovan. jurisdictionem sibi possit vindicare in exemptos cleri secundarii Leodiensis, qui ab omni jurisdictione ordinaria & extraordinaria exempti sunt, atque S. Sedi immediate subiecti sunt uti est appellans.

Posterior. Num sententia in favorem M. Martini lata, eo etiam ex capite nulla dici possit, quod sine actione expertus sit.

Quoad prioris membri nullitatem, videretur cuipiam prima facie conservatorem Lovaniensem jurisdictionem habere in exemptos cleri secundarii Diocesis Leodiensis ob clausulas illas praegnantes privilegii Lovaniensium de prima instantia anni 1469. Nonis Maij insertas, scilicet, dummodo Apostolicae Sedis Officialis

officiales non sint, præterea non obitantibus quibusvis aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis quibuscumque, seu indultum sit, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint. Verum re exactius perpensa, placet magis jurisdictionem non habere in exemptos hujus Diocesis, multis equidem et

1 Prima, Quia exemptio cleri secundarii Diocesis Leodien. amplissima erant est ab omni jurisdictione ordinaria & extraordinaria, cum energia & pondere quaricumque clausularum contraria privilegia irritantium, uti liquet ex diplomate Nicolai Papæ 1451. 4. idus Octobris & Sixti Papæ anno 1423. septimo Kalendas Novembris. Quo fit, ut scholares Lovanientes, qui privilegiati sunt, privilegio suo contra exemptos Diocesis Leodienis qui pariter privilegiati sunt, uti non possint, *h. sed & milites ff. de excus. tit. l. verum §. sciendum cum l. seq. ff. de minorib. DD. l. privilegia ff. de Privileg. c. ed. late Tirag. de pia causa privileg. 26. vers. sed quod cum seq. c. lect. cum §. plantare num. 10. de privileg. ea que ratione unius academice scholarum ab alio academice scholarum evocari non posse censuit. *Peckius de iure sistendi. cap. 5. de iure eum Imbertus insit. forens. lib. 1. cap. 27. quod & ab analogia fori quæ est inter scholares & exemptos uti alijs scripti, lib. 1. de iurisdic. ord. in exempt. quaest. 45. idem hic in hypotheli est respondendum.**

2 Secunda, privilegium exemptionis cleri secundarii longe validius privilegio scholaritatis, illi debet prævalere. Tum quia exemptiones hæc sunt in favorem Sedis & religionis quietem. *Rebus ff. resp. 142. scripti lib. 1. de iurisdic. ord. in exempt. cap. 1. num. fin.* Tum quia huic favori accedit privilegium commune, quo actores forum rei sequi debent, *cap. cum sit generale de foro compet. l. ult. C. ubi in rem actio, validius autem est privilegium commune privilegio speciali, DD. l. ceteris ff. de vulg. & pup. Tirag. de privileg. 26. vers. sed his cap. suggestum de decimis.*

3 Tertia, privilegium Lovaniente activum de evocando Reum ad suum iudicium juri adversatur, quia scholaris forum sui debitoris sequi debet, *Bald. antib. habita col. 5. vers. sed dubitatur, C. ne filius pro patre.* at verò privilegium cleri secundarii ne evocari possint, juri conforme est, *d. l. fin. C. ubi in rem actio.* proindeque cum scholaris evocans exemptum, vigore privilegii proprii de suo compendio & lucro captando certet, exemptus verò cleri secundarii de damno vitando, *l. in eo quod ubi DD. ff. de Reg. jur. l. procurator in fin. ff. de dam. infecto DD. l. 1. §. Lucrat. C. de impon. Lucr. de script. lib. 10.* non potest Lovanientis suo privilegio uti, evocando exemptum, qui de damno vitando certet. *Bald. antib. perpetua C. de sacros Eccles. Angel. §. rursus insit. de nēt. Retr. Anchar. conf. 36. Tirag. de privileg. 26. vers. sed his continuo.*

4 Quarta, exempti cleri secundarii privilegium habent speciale, ne coram quo-

quopiam conveniri possint quam coram summo Pontifice, aut ejus speciali ad hoc delegato, uti multis in locis ostendim tractatu de jurisdic. ord. in exem-
ptos.

Quo fit, ut scholares privilegium habentes evocandi suos debitores coram
judice scholasticum, ejusmodi privilegio uti non possint ad versus ejusmodi exem-
ptos cleri secundarii Diocesis Leodiensis, privilegio enim speciali derogatum
non censetur per generale privilegium, nisi fiat de ejusmodi privilegio mentio spe-
cialis, cap. Pastoralis §. fin. de rescript. cap. generi de Reg. jur. in 6. l. decurionibus ubi
§. lo. C. de solertia lib. 12. Bald. l. non plures C. de sacros. Eccles. Jacob. de S. Gemmano l. 2. §.
omnes col. 2. vers. addere ff. de iudicis. Henricus Ferendat. in addu. ad repert. lo. de Mulo
verb privilegio special.

Quinta, in concursu plurium privilegiorum illud praevalet, quod est favo-
rabilius, cap. ex literis de prabend. lo. Grausfredus seu collect. cap. cum & plantare no.
ro de privileg. lo. Andr. cap. volentes eod. tit. in 6. Bald. autb habita Col. 6. vers. Et quero
§. scholasticus C. ne filius pro patre, favorabilis potest esse privilegium exemptionis dicti
cleri concessum non modo favore S. Sedis cujus interest habere multos sibi imme-
diatè subditos. Clem. Pastoralis de re jud. Rebuff. rescript. 142. scripsi lib. 1. de jurisdic.
ord. in exemptos quæst. 1. num. 17. Sed & favore religionis, ut exempti sub umbra &
protectione S. Sedis quietius liberiusque religioni vacent, cap. luminoso quam su 18.
quæst. 2. Rebuff. d. rescript. 142. Summa autem ratio est quæ pro religione facit. l. sunt per-
sona in fin. ff. de Relig. & sumpt.

Sexta, Jurisdictio in exemptos cleri secundarii est Papæ reservata, quæ re-
servatio æquæ potest appositioni & approbationi manuum Pontificis alicui cau-
sæ cum clausula irritante jurisdictionis aliorum quorumcumque judicium tam ordina-
riorum quam extraordinariorum, scripsi lib. 2. quæst. 5. num. 12. & seqq. de jurisdic. ord.
in exemptis.

Septima, Maximilianus Imperator anno 1518. Junii 24 privilegia, libertates,
exemptiones Ecclesiæ patriæque Leodien. approbavit, eamque in suam protectio-
nem recepit, postmodumque Carolus V. Imperator privilegium illud Maximiliani
sui avi ac etiam de non evocando subditos in prima instantia extra patriam confirma-
vit, atque innovavit anno 1521. Julii die 27.

Quin autem exempti divorum horum Imperatorum constitutione & privile-
gio comprehendantur, dubium non est. In favorabilibus enim privilegia & consti-
tutiones Cæsareæ ad clericos & exemptos extenduntur, cap. Ecclesia S. Maria ubi
Abb. num. 5. de constit. Bald. autb. habita col. 1. vers. sed pena & vers. nem cum aliquid
conceditur C. ne filius pro patre. Porro non obstant prægnantes illæ clausulæ, quas su-
per ea privilegii Lovanienfium adduxi.

Q 93

Etenim

Etenim quo ad illam, Dummodo Apostolicæ Sedis officiales non sint. Licet ampliare videatur Privilegium Lovaniense, ut comprehendat omnes alios exemptos præter officiales S. Sedis, qui exempti sunt, scripsi lib. 1. de iurisdic. ord. in exempti. quest. 32. quia exceptio ampliare & firmare solet regulam in casibus non exceptis, l. nam quod liquide §. ff. de pen. leg. l. quæsitum §. deinde in fine ff. de fundo inst. leg. hac tamen in hypothese talis interpretatio sumi non potest. Ratio est, quia cum exempti cleri secundarii specialiter sint exempti, exceptio officialium S. Sedis à regula seu privilegiaria dispositione concessa Lovaniensibus non potest ita ampliare regulam illam, ut comprehendat exemptos dicti cleri secundarii speciali reservatione exceptos seu exemptos, Clem. exim. de Paradiso §. deinde ubi Card. de verb. sig. l. sero nomine ubi gloss. ff. de usufruct. l. 1. §. servum ff. de acq. poss. l. ob. et ubi glo. C. de præd. minor. præses Mechliniensis in locis legalib. loco ab exceptione ad regulam Limit. 2. Nam & in privilegiis arguere non licet à majoritate rationis, Card. Clem. ne Rom. in 4. oppos. de elect. Dyn. cap. plus semper de Reg. jur. in 6. præses Everhardus in locis legalib. loco à minori vers. non procedit, ut nec subaudito seu contrario sensu eadem in materia ratiocinari permittum est, cap. licet ubi glo. & DD. de privileg. in 6. præses idem loci contrario sensu vers. §. quæro.

17 Similiter non obstat clausula quas DD. vocant non obstantiarum, inserta privilegiis Lovaniensium. Quia eadem clausula inserta sunt privilegiis exemptionum cleri secundarii Diocesis Leodiensis, ideoque succedit theoria, privilegiatum contra privilegiatum non uti privilegio, signanter considerato majori favore exemptionum cleri secundarii, de quo hætenus dictum est. Gem. cap. 1. §. id ipsum num. 3. de privileg. in 6. ubi etiam Franc. Ioan. Andr. & alii Bal. aut. habitus col. 6. vers. & quæro si scholaris C. ne filius pro patre. in concursu enim privilegiorum illud quod potentius est atque favorabilis, præponderat, dec. l. si Rufinus num. 13. C. de test. milit.

18 Quo etiam in articulo in considerationem venire non potest, an alterum altero privilegio sit prius aut posterius, quemadmodum enim privilegium antecedenti pacto præjudicare non censetur, cap. 1. de pactis in 6. ubi Gemina. num. 8. ita nec privilegium privilegio, nisi de enixa eaque certissima privilegiantis voluntate competitum sit. Chaldæus cons. 1. de privileg. Gem. d. cap. 1. n. 8.

20 Rursus non obstat alia clausula, seu si indultum sit, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possunt. Tum quia eadem clausula inserta etiam est privilegio cleri secundarii, quod ut ante dixi, magis favorabile præponderat privilegio scholaritatis. Barth. d. aut. habitus col. 5. & quæro si scholares. Tum quod ab hac clausula ad iurisdictionem fori contentiosi argumentari non possit, scripsi lib. 2. quest. 49. de iurisdic. ord. in exempti.

Unde consecutum est, sententiam conservatoris Privilegiorum Lovaniensium

sum latam in D. Joannem de Soye ab omni jurisdictione ordinaria & extraordinaria exemptum, sanctaque Sedi reservatum immediateque subjectum, scripsi lib. 2. q. 10. §. 16. de jurisdictione ord. in exempti. non obstante iudicii istius prorogatione, nullitati subjacere, uti ego per multis rationibus atque auctoritatibus diversis in locis comprobavi, de jurisdictione ord. in exempti. lib. 2. quest. 7. 10. 40. quas nescim fusior, hic operae pretium duxi non repetere.

Quae nullitas in causa appellationis quae reponere solet causam ad terminos litis contestatae, per hanc C. de temporibus appell. recte coram V. R. nunc reficitur, quippe quod de ejusmodi nullitate ex defectu jurisdictionis in exemptum semper dici potest. Guido quest. 275. m. 4. & ego d. quest. 7. 10. 40.

Succedit secunda ejusmodi sententiae à qua nullitas, quae ex ipsis Lovanensium privilegiorum indultis hauritur, in quibus & signanter privilegio anni 1500. Decembris die 17. haec adscribitur clausula. Item non permittitur agi super transportu cuiuscumque debiti, quod neglectum fuerit sedecim annis.

Nullitas inquam aperta est hujus sententiae, quia apud acta comperitur M. Martinum Veris actionem instituisse coram conservatore anno 1616. in Martio adversum Dominum appellantem pro consequenda solutione asserti redditus quem praetendit fuisse constitutum anno 1587. Februarii 19. Qui quidem redditus cum ob praesentem nullam unquam solutionem cursu annorum viginti septem sit exoletus, praescriptioneque extinctus, uti etiam apposite docet Arestographus Papon. lib. 12. tit. 3. des. praescriptions arresto 9. in hac verbal' achapicure d' unevente à priz d' argent, demeur dix ans est ant present. & demeurant en mesme Province sans la lever demander eu faire innover par obligation à part: ou vingt ans, s'il est absent: la dicte rente luy est perdue. Dicendum est, dictum Martinum Veris coram conservatore sine actione egisse, & consequenter sententiam conservatoris nullitati subjacere, l. Bibius in fine ff. de patris dotat. Mantua sing. 321. Rom. cons. 224. si Pupilli §. videamus ff. de neg. gest. l. quoties §. item si ff. de adm. tu. l. 1. ff. de offic. assess. debetque iudex ita nulliter sine actione agentem ex officio à iudicii limine atque progressu repellere, Rom. d. cons. 224.

De viribus porro statuti istius Lovanensis ambigendum non est, uti ex facto consultus respondit Alex. cons. 170. lib. 7. sed est uti æquum atque rationi consonum in utroque foro tam civili quam Ecclesiast. observandum. Aug. cons. 136. Alex. d. cons. 170. n. 3. Cum itaque dictum statutum sit prohibitivum actionis, dicendum est Martinum sine actione egisse, & consequenter iudicium sententiamque subsequenter esse nullam, Bal. l. iubemus §. sane col. 3. vers. quedam est jurisdictionis prohibitiva C. de sacro Eccles. 6. Tirag. ad l. si unquam verb. reverteratur nu. 173. 175. & vers. 79. 176. in verbo fallit non audiat, Mantica d. sing. 321.

Et quidem hae rationibus detecta istius sententiae nullitate descendo nunc ad il-

ad illusiniquitatem, quam etiam, brevius tamen detego rationibus auctoritati-
 busque sequentibus. In primis quidem, licet ex adverso producatur transcriptum
 anni 1587. Febr. 19. pro quo videtur inducenda probatio, quamdiu de extinctio-
 nis seu resolutionis illius causa non docetur, *l. cum de debito ff. de probat. Tira-
 quel. de prescriptionib. §. 1. §. glo. 4. vers. 14. in verb. sunt tamen*, at tamen subsistente
 statuto non modo Namurcensi, unde hypothecæ reditus controversiæ moven-
 prætenduntur, sed & Lovaniensi, extinguente reditus & actiones quæ circum-
 scripto in eo statuto tempore non exiguntur, aut in iudicium deducuntur, nullas
 hoc in articulo cupiam superesse poterit scriptulus, nisi quis ut ajunt, nodum in
 scirpo querere voluerit, signanter porro considerata temporis intercapedine non
 sexdecim annorum, quæ præscribunt privilegia Lovaniensium, sed viginti septem
 uti ante ostendimus, ex quibus extinctio seu obliteratio dicti transcriptus præ-
 sumptione quadam iuris vehementissima à statuto formata inducitur, cum non
 sit non verisimile, creditorem tandem ab exactioe sui crediti cessavisse, si illicitum
 à creditore extinctus obliteratusque non fuisset, *Menoch. de præf. lib. 3. præf. 11.
 num. 3. §. 19. Castr. conf. 58. num. 4. lib. 2. Dec. conf. 596. num. 9. in fin. Paris. conf. 137. num.
 lib. 4. late Simon. de Pretis. conf. 68.*

In idque collineavit suprema Parisiensium curia, dum decennii tempus
 hypothecariis creditoribus inter præsentis, inter absentes verò vicennii præscriptum
 censens nunquam tandem creditorem taciturnum, nisi ei manu quod ajunt
 brevi, aut aliter solutione aliqua clancularia fuisset satisfactum, idque merito optimo,
 ne quod temp. interest, actiones ut & dominium maneat semper in incerto. *Instit. §. 1.
 de usucap. §. l. 1. §. segg. eod.* Itaque ut paucis multa complectar, obstat appellatio
 temporis exceptio præscripta à statuto Namurcensi, imo & Lovaniensi, quæ est per-
 emptoria & litis finitæ, *l. tranacta l. in sum ff. de verb. sig.*

Succedit & alia exceptio peremptoria intentionis adversarii quæ elicitur ex ven-
 tre eorundem privilegiorum Lovaniensium. Nimirum cessionem ex qua præsens
 actio est, coram conservatore instituta, non esse ex linea directa sed indirecta, & pro-
 inde juxta constitutionem Maximiliani Imperatoris editam Bruxellis Anno 1495.
 Aug. 16. efficacem scholari ex ejusmodi cessione indirecta non dari actionem.

Sed obijcietur forsitan ex adverso, cessionem controversam non esse omnino indi-
 rectam, sed partim directam, partim indirectam à matre scilicet & avunculo respec-
 tive in filium & nepotem factam. Verum eo non obstante respondeo, cessionem
 hanc partim directam, partim indirectam censeri debere simpliciter esse indirectam,
 & proinde sub constitutione Imperatoris Maximiliani aliorumque privilegiorum seu
 statutorum Lovaniensium prohibentium cessiones indirectas comprehendi.

Ratio est, quia quando concurrunt duæ causæ dispositiones aut cessiones, quarum
 una permilla est, altera verò prohibita, illa quæ prohibita est, prævalere debet, effi-
 cirque

cicque alteram, quæ alioquin prohibita non est, esse prohibitam, l. i. §. suspecti ff. de
suspectator. l. i. in l. si Rufin. num. 4. ubi Dec. num. 7. C. de testam. milu. Menoch. de præ-
sumpt. lib. 3. præf. 29. num. 62.

Porro uti jam dixi, concutit hic cessio directa matris in filium non prohi-
bita, cum cessione avunculi indirecta in nepotem prohibita, quæ proinde totam
hanc cessionis dispositionem reddit prohibitam, adinstar privilegii prohibiti cum
permisso privilegio concurrentis, quo in concursu prævalere solet prohibitivum,
Deciu d. l. si Rufinus num. 5. C. de testam. milu. Vixque est ut reficitur id cessare, cum
dispositio permissiva potentior est dispositione prohibitiva, Dec. d. l. si Rufin. Menoch.
d. præf. 29. num. 64.

Respondetur enim, cessiones jure, signanter Canonico, suspectas esse fraudis
atque simulationis, cap. ex parte de alienat. mutandi iudicii causa facta ubi glo. Bapista
de Blasio in contradiotionibus iuris Canonici & civilis artus. 96. v. l. Oce. I. fol. 157. signan-
ter porro ex omnes, quæ iudicii mutandi causâ fiunt, eas enim sive à linea direc-
ta procedant sive indirecta, quia debitori supponunt creditorem cujus privilegio
debitor forum suum mutare compellitur, jura eas velut dispositiones odiosas im-
probant atque detestantur, cap. 1. & 2. ubi Abb. & DD. de alienat. iudic. mot. causa
facta l. 1. & 2. ff. eod. tit. permittuntque debitori facultatem exceptionis ope, cession-
narium talem repellendi, vel certe pro ejus arbitrio, pro eo quod ejus interest
conditionem ejus ob fori mutationem deterioiorem esse redditam, iudicio adversus
cedentem experiendi, Abb. d. cap. 1. n. 6. in fin.

Non potest utique sustineri indirecta hæc cessio cum directa concurrens.
Tum quod utraque careat juris scripti fomento, Abb. d. cap. 1. num. 6. in fin. Tum
quod concurrente causâ quæ prodest, & causâ quæ non nocet, præponderare solet
ea, quæ nocet, l. 1. §. fin. ubi glo. & DD. ff. de Sal. Petr. Gerardi sing. 42. concurrente-
que eadem indispositione odio & favore, ea simpliciter ceteri debet odiosa, DD.
c. nit. de verb. sig. Bald. l. 1. Col. 1. ff. de const. Prin. Et quidem signanter facultas hæc ev-
candi reos ad duos iudices veluti contraria, Bald. d. auth. habita col. 5. omnis enim
constitutio juri repugnans, juris est odiosa, scripsi late lib. 1. quest. 4. de jurisdict. ord. in
exempt. Nec etiam ita scholaribus savendum est, ut aliis iniqua conditio inferatur,
cap. ex tenore de foro compet. alioquin certe cum aliena jactura atque incommodo lo-
cumenturque in concursu cessionis directæ atque indirectæ ea simpliciter ceteri debet
odiosa atque prohibita, Menoch. & DD. supra allegati.

Multis proinde aliis rationibus de industria, ne tantologiæ reprehendar, omif-
sis, concludo, sententiam conservatoris iudicis à quo decernendam esse nullam &
iniquam, Dominumque appellentem ea reformata ab impetitione Martini Veris ap-
pellati absolvendum cum auctario victoriæ omnium expensarum.

Rr

Quæ.